

15

ЗА ХРИСТОВИТЕ ПРОПОВЕДИ И ЗА СВЕТИТЕ АПОСТОЛИ

лед като прекарал 40 дни сред пустинята в пост и молитва и отхвърлил изкушенията на дявола, Спасителят се върнал при народа. **Той започнал да проповядва по градове, села и в Йерусалимския храм¹.** Учил всички да са смирени и кротки, да се каят за греховете си, да бъдат милостиви, да имат чисти сърца, да обичат мира и правдата. Той поучавал: „Блажени бедните духом², защото тяхно е Царството небесно; блажени плачещите³, защото те ще се утешат; блажени кротките, защото те ще наследят земята; блажени гладните и жадните за правда, защото те ще се наситят; блажени милостивите, защото те ще бъдат помилвани; блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога; блажени миротворците⁴, защото те ще се нарекат синове Божи; блажени изгонените заради правда, защото тяхно е Царството небесно; блажени сте вие, когато ви похулят и изгонят, и кажат против вас лъжовно каква да е лоша дума заради Мене. Радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви⁵ на небесата.“⁶

Главното съдържание на Христовите проповеди било: „Покайте се и вярвайте в Евангелието!“

Да се покаят хората означава те да намразят греховете си и след като ги изповядат, да искат от Господа прошка, твърдо решени занапред да не грешат.

Евангелие е гръцка дума. Тя означава добра вест за това, че чрез Христос Бог възстановява съюза Си с човешкия род.

Измежду множеството Свои ученици Господ Иисус Христос избрал 12 апостоли⁷. Тях по-късно изпратил в различни места, за да проповядват учението Му сред хората. „Апостол“ означава пратеник. Имената на 12-те Христови апостоли са: **Петър и Андрей, Яков и Йоан, Филип и Вартоломей, Тома и Матей, Яков Алфеев и Симон Зилот, Юда Яковов и Юда Искарот**, който по-късно става предател на Господа.

1. Христос започнал да проповядва по градове, села и в Йерусалимския храм – виж илюстрация № 8 (стр. 192) – карта на земите, свързани със живота и делото на Спасителя.

2. Бедните духом – смирените.

3. Блажени са плачещите – не плачещите заради неизпълнен каприз, а покаяно плачещите от скръб заради своите грехове.

4. Миротворци – тези, които избягват споровете и разприте и помиряват други враждуващи хора.

5. Голяма е наградата ви на небесата – небесната награда е вечно блаженство. Затова тези Христови поучения са известни с името „Блаженства“.

6. „Блажени бедните духом... радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви на небесата“ – в тези думи се съдържа много съществена част от Христовото учение. Те се учат наизуст. На църковен език Блаженствата звучат така: „Блажени ни́щии дѹхомъ, яко́ техъ е́ст цѣ́рство́ небѣ́сное. Блажени́ пла́чущии, яко́ тии́ утѣ́шатся. Блажени́ крѣ́тцыи, яко́ тии́ насле́дятъ зе́млю. Блажени́ алчу́щии и жа́ждущии́ правды́, яко́ тии́ насы́тятся. Блажени́ мило́стивии, яко́ тии́ поми́ловани́ будутъ. Блажени́ чи́стии се́рдцемъ, яко́ тии́ Бо́га у́зрятъ. Блажени́ миро́творцы, яко́ тии́ сы́нове Бо́жии наре́кѹтся. Блажени́ изгна́ни правды́ ра́ди, яко́ техъ е́ст Цѣ́рство́ Небѣ́сное. Блажени́ е́сте, е́гда поно́сятъ ва́мъ, и иже́нутъ, и ре́кѹтъ вся́къ злъ́ глаго́лъ на вы́ лѹ́ще, Мене́ ра́ди. Ра́дуйте́ся и веселите́ся, яко́ мзда́ ва́ша мно́га на небесе́х“. Виж снимка № 10, (стр. 193) – мястото, на което Спасителят произнесъл проповедта за блаженствата. Нотен запис на Блаженствата е поместен на стр. 156.

7. Иисус Христос избрал 12 измежду множеството Си ученици – като Сърцеведец Христос избирал апостолите, без да се интересува от положението им в обществото. Повечето Христови апостоли били неучи рибари, но с чисти и добри сърца и желания, насочени към Бога. Виж снимка № 11 (стр. 194) – Генисаретското езеро, край което Спасителят започнал да призовава Своите апостоли.

ПОВТОРЕНИЕ НА УРОКА ВЪВ ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

- В.** Къде проповядвал Господ Иисус Христос?
- О.** В градове, села и в Йерусалимския храм.
- В.** На какво Той учел хората?
- О.** На смирение, кротост, милосърдие, учел ги да се каят за греховете си, да имат чисти сърца, да обичат мира и правдата.
- В.** С какво име са известни тези Христови поучения?
- О.** С името "Блаженства".
- В.** Защо?
- О.** Защото Господ, като учел, че хората трябва да са добри, им обещавал за награда вечно блаженство.
- В.** Какво е съдържанието на Блаженствата?
- О.** То е следното: "Блажени бедните духом, защото тяхно е Царството небесно; блажени плачещите, защото те ще се утешат; блажени кротките, защото те ще наследят земята; блажени гладните и жадните за правда, защото те ще се наситят; блажени милостивите, защото те ще бъдат помилвани; блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога; блажени миротворците, защото те ще се нарекат синове Божии; блажени изгонените заради правда, защото тяхно е Царството небесно; блажени сте вие, когато ви похулят и изгонят, и кажат против вас лъжовно каква да е лоша дума заради Мене. Радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви на небесата."
- В.** Кои хора Господ нарича "бедни духом"?
- О.** Кротките и смирените хора.
- В.** Кои плачещи според Господа са блажени?
- О.** Тези, които плачат за греховете си.
- В.** Кои Господ нарича "миротворци"?
- О.** Тези, които избягват споровете и кавгите и помиряват други враждуващи хора.
- В.** Какво е главното съдържание на Христовите проповеди?
- О.** То е: "Покайте се и вярвайте в Евангелието".
- В.** Какво означава "хората да се покаят"?
- О.** Означава хората да намразят греховете си, да ги изповядат и да поискат от Господа прошка, твърдо решени занапред да не грешат.
- В.** Какво означава думата "евангелие"?
- О.** Тя е гръцка и означава добра, блага вест за това, че чрез Христа Господ възстановява съюза Си с човешкия род.
- В.** Какво означава думата "апостол"?
- О.** Тя означава пратеник.

- В.** Защо Христос избрал апостоли?
- О.** За да ги изпрати в различни места да проповядват учението Му.
- В.** Колко на брой били Христовите апостоли?
- О.** Те били много, но 12 измежду тях били най-приближени до Спасителя.
- В.** Кои били 12-те Христови апостоли?
- О.** Те били: Петър и Андрей, Яков и Йоан, Филип и Вартоломей, Тома и Матей, Яков Алфеев и Симон Зилот, Юда Иаковов и Юда Искарот, който станал по-късно предател на Господа.

Мили деца,

Вие узнахте, че Господ учел хората да се каят за греховете си. Навярно понякога и на вас ви се случва да бъдете непослушни. Тогава родителите ви се сърдят, а вие през сълзи ги молите: "Простете, няма вече!" и те ви прощават.

Господ като любещ, Баща също прощава на всеки, който от сърце се кае за греха си и искрено обещава, че повече не ще греши. Сега ще узнаете колко голяма е силата на дълбокото покаяние:

Живял преди години един мъдър свещеник. Веднъж при него отишла на изповед¹ стара жена. Тя дълго говорила и описвала един подир друг греховете си. Разказът ѝ се прекъсвал от дълбоки въздишки. По набразденото старческо лице се стичали и тихо капели на земята едри сълзи. Накрая жената замълчала. Свещеникът я погледнал, но тя направила знак, че не е привършила. Поела си дълбоко въздух и с мъка рекла:

— Много прегреших и много се отдалечих от Бога; много свои грехове разкрих, но един грях — най-страшният и осъдителният, още не съм казала. Устата ми отказват да го изрекат. Затова го написах върху хартия.

С трепереща ръка жената извадила сгънат лист и го подала на свещеника. Той взел листа, но не го отворил.

— Аз няма днес да прочета греха ти. Ще се моля на Бога Сам Той да ти помогне да осъзнаеш докрай стореното, а след като в пълнота се покаеш за него, да ти прости.

Свещеникът върнал обратно хартията.

Жената си тръгнала съкрушена. Съвестта ѝ я борела.

На другия ден отецът² видял, че старицата се моли със сълзи пред храмовата икона³. Като излизал, съзрял я да подава на бедняк милостиня с думите:

— Моли се за мен, грешната, защото зле съгреших пред Господа Бога.

Това се повтаряло много дни.

Един ден свещеникът не видял жената. Като си тръгвал, към него плахо се приближило момиче и рекло:

— Имам баба. Тя е болна и моли да дойдете в къщи за изповед.

Момичето отвело свещеника в дома на болната. Била същата жена. Като видяла отца, тя заридала и казала:

— Много сълзи пролях, отче, заради моя страшен грях. Много добрини направих, за да мога да го залича, но не ще умра спокойна, ако и вие не го опростите.

Старицата извадила изпод възглавницата сгънатия лист.

Свещеникът взел хартията и бавно я разгърнал, ала на вътрешната страна нямало нищо написано.

Жената погледнала слисано. Със собствената си ръка била описала греха си и грижливо съхранила всичко!

Умилено преклонил главата си отецът и заговорил:

— Голямо е било покаянието ти за стореното. Заради това Господ е дал знак, че прощава греха ти. Сам Той го е заличил от този и от онзи свят, за да не могат ничии очи: нито човешки, нито дори ангелски да го съзрат. Велика е Божията милост към нас, грешните хора. Затова не оскърбявай никога повече Господа с грехове!

Ето такъв, мили деца, е урокът от нашия разказ: в живота си се стремете да спазвате заповяданото от Бога, а когато се случи да съгрешите, покайте се от сърце, вземете в себе си твърдо решение вече да не грешите и покривайте греха си с добрини⁴.

1. **Изповед** — едно от тайнствата в Христовата Църква. При него със силата на власт, дадена от Самия Господ Иисус Христос, свещениците опрощават от името на Господа греховете на хората, за които те се разкайват. Ако е необходимо, те им налагат духовни наказания, за да се поправят.

2. **Отец** – така наричаме свещениците, защото на тях Господ е възложил да се грижат за душите ни с бащинска обич.

3. **Храмова икона** – иконата на светеца или свещеното събитие, чието име носи храмът. Така например храмова икона на храм, посветен на свети Йоан Рилски, е иконата с изображението на рилския светец – Йоан.

4. **Покривам грях с добрини** – утвърждавам се в добри дела, противоположни на извършения грях. Както в математиката плюсът заличава минуса, така в живота добрите дела помагат да бъдат заличени греховете, за които хората са се разкаjali.

